

Pécsi Ítéltábla útján

Az Alkotmánybíróság részére

1015 Budapest, Donáti

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 11/1915-0/2017	
Érkezett: 2017 OKT 06.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 4 + 4 db	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

→ Bencsicszár aszka

A PÉCSI ÍTÉLTÁBLA PÉCS	
Az ügyirat száma: R.N. 50.001/2017	
Érkezett: 2017 OKT 02.	
Példány:	Mell. Db.

Alulírott [redacted] (lakóhely [redacted])
anyja neve: [redacted]; személyi igazolvány száma: [redacted] személyi azonosító: [redacted]
[redacted] az 1. sz. mellékletben csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm
képviselőm (dr. Hüttl Tivadar, 1136 Budapest, Tátra u. 15/b. I. em. 1.; huttl@tasz.hu; [redacted])
[redacted] útján, a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény
(a továbbiakban Ve.) 233. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Pécsi Ítéltábla azzal, hogy a Tolna Megyei Területi Választási Bizottság (székhely: 7100 Szekszárd, Szent István tér 11-13.; a továbbiakban: TVB) 4/2017. (IX.20). számú, 2017. év szeptember hó 20. napján kelt határozata (a továbbiakban: Határozat, ld. 3. sz. melléklet) elleni bírósági felülvizsgálati eljárásban eljáró bíróságként hozott, Pk.VI.50.001/2017/3. számú, 2017. év szeptember hó 26. napján kelt végzésében (a továbbiakban: Bírói Döntés; ld. 4. sz. melléklet) jogerősen visszautasította felülvizsgálati kérelmemet, megsértette jogorvoslathoz való, az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében garantált alapvető jogomat. Alapjogsérelmemet a Ve 222. § (1) bekezdése „az ügyben érintett” szövegrészenek alkalmazása okozta a Bírói Döntésben.

Indítványozom, hogy a T. Alkotmánybíróság az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a és 28. §-a, továbbá a Ve. 233. §, és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján

- állapítsa meg a Pécsi Ítéltábla Bírói Döntésének** mint alaptörvény-ellenes jogszabály-értelmezésen alapuló vagy alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezést alkalmazó, ezért érdemében alaptörvény-ellenes bírói döntés **alaptörvény-ellenességét**, és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján **semmisítse meg azt**,
- valamint indítványozom** (mivel az Abtv. 28. §-a értelmében jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálat az Abtv. 27. § szerinti eljárásban is lefolytatható), **hogy amennyiben a T. Alkotmánybíróság úgy ítéli meg, hogy a Bírói Döntésben alkalmazott jogszabályi rendelkezésnek nem adható az Alaptörvénnyel összhangban álló értelmezés, állapítsa meg a Ve. 222. § (1) bekezdésének alaptörvény-ellenességét**, és az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján **semmisítse meg ezen, a Bírói Döntés jogalapjául szolgáló, alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezést is**.

Indítványomat az alábbiakban kifejtett indokokkal támasztom alá.

1. Indítványozói jogosultságom alátámasztása

A Ve. 233. § szerinti jelen alkotmányjogi panaszeljáráásban indítványozói jogosultságom alátámasztásául az alábbiakat adom elő.

1.1. Az ügyem érdekében hozott bírói döntés az Alaptörvényben garantált jogomat sérti.

A Bírói Döntés sérti az **Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében** rögzített jogorvoslathoz való alapvető alkotmányos jogomat. Az Alaptörvény e bekezdésben a következőképpen fogalmaz: *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.*

A Pécsi Ítéltábla a Bírói Döntésben érdemi vizsgálat nélkül - az érintettségem hiányára hivatkozva - utasítja vissza a Pécsi Ítéltáblához címzet felülvizsgálati kérelmemben sérelmezett, választási bizottságok által hozott határozatok (Paks Város Helyi Választási Bizottsága által hozott 25/2017. (09.14.) számú határozata és a Tolna Megyei Területi Választási Bizottság 4/2017. (IX.20.) [iktatási szám:315-9/2017.] határozata) bírósági felülvizsgálatát.

A bírósági felülvizsgálatot - az Alaptörvény hivatkozott cikkéből levezethető jogorvoslati alapjogból levezethető jogosultságként - a választási eljárásban számomra a Ve. 222. § (1) bekezdése biztosítja. A Bírói Döntés tehát az Alaptörvényben rögzített jogomat sérti, mert alaptörvény-ellenesen, az Alaptörvényben garantált joggal összeegyeztethető értelmezésnél megszorítóbban értelmezi a Ve. 222. § (1) bekezdésének az "ügyben érintett" fordulatát. Mivel az alaptörvény-ellenes jogszabály-értelmezés következtében jogorvoslati jogommal érdemben nem élhettem, sérült a számomra az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított alapjog.

Az Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való jogom álláspontom szerint kiterjed a választási szervek által hozott döntések elleni jogorvoslatra is. Egyrészt: a választási szervek döntései ugyanúgy állami szervek döntései, amelyek a jogomat, jogos érdekemet sérthetik. A választási szervek csupán a választások tisztaságának garantálása végett különülnek el szervezetiileg a végrehajtó hatalom alá rendelt közigazgatástól és hatóságoktól; és főként az eljárásaik gyors lefolytatása érdekében, a bírósági ügyteher csökkentése céljából különülnek el a bíróságoktól. Másrészt a közigazgatási, hatósági és főképp a bírósági döntéseket hozó szervek közhatalmi döntéseit objektív, törvényben garantált alkalmassági mércéknek megfelelő személyi állomány hozhathatja csak meg. Ugyanez azonban nem mondható el a választási bizottságok döntéseiről, hiszen utóbbiak tagjainak jogi végzettséggel sem kell rendelkeznie, és az összeférhetetlenségi szabályoktól (Ve. 18. §) eltekintve semmilyen objektív törvényi mércének nem kell megfelelnie (részletesebben ld. alább, indítványom 2.1.4. pontját). A bíróság általi jogorvoslat tehát a választási bizottságok döntéseivel szemben e tekintetben nem kevésbé, hanem legalább annyira indokolt, mint a közigazgatási, hatósági, bírósági döntésekkel szemben. Harmadrészt a Ve. 228. § (2) bekezdés második mondata értelmében a Ve. alapján

indított bírósági eljárásban a polgári perrendtartásról szóló törvény közigazgatási perekre vonatkozó rendelkezéseit kell - a Ve.-ben foglalt eltérésekkel - megfelelően alkalmazni. Ez a rendelkezés is azt támasztja alá, hogy a jogalkotó közigazgatási perrel analóg rendeltetést betöltő eljárásként rendeli értelmezni a választási szervek döntéseinek felülvizsgálatára irányuló bírósági eljárást.

1.2. A kifogásolt alapjogsérelem tekintetében kimerítettem a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket. A Bírői Döntés a választási eljárás szerinti kifogásom ügyében másodfokon eljáró választási szerv döntése elleni bírósági felülvizsgálati kérelmemet utasítja vissza. A Bírői Döntés tehát a jogorvoslatokat lezáró nemperes eljárásban meghozott bírói döntés, amely ellen további fellebbezésnek nincs helye. A Bírői Döntés elleni további jogorvoslati lehetőség következésképpen nem áll rendelkezésemre.

1.3. Indítványozói jogosultságomat az alábbiak szerint érintettségem is megalapozza.

Egyfelől, a Bírői Döntés következtében előálló, jelen panaszban kifogásolt alapjog-sértés személyemben érint, mivel közvetlen, aktuális és tényleges hatással van rám mint olyan személyre, aki az ügyben érintett 2017. szeptember 10-i paksi időközi polgármester választás 1. számú szavazókörében a szavazatszámoló bizottság tagja voltam. E minőségemben a Ve. 37. § (1) bekezdése szerint esküt tettem a következő szöveggel:

"Én, [REDACTED] fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom, és másokkal is megtartatom. A Tolna Megyei Paks Település 1. számú Szavazatszámoló Bizottságban betöltött tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorlom." [Kiemelés az indítványozótól.]

Az eskümnél fogva minden általam észlelt választási jogszabálysértésben személyesen is érintetté válok, hiszen az esküm kötelez arra, hogy a jogszabályokat - különösen a Ve. előírásait - a konkrét választással összefüggésben megtartsam és másokkal is megtartassam. A szavazatszámoló bizottság a Ve. 14. § (2) bekezdése szerint választási bizottság. A választási bizottságok feladata pedig a Ve. 14. § (1) bekezdés értelmében többek között *"a választások tisztaságának, törvényességének biztosítása, a pártatlanság érvényesítése és szükség esetén a választás törvényes rendjének helyreállítása."* E feladatok ellátáshoz a választási bizottság minden tagja köteles esküjének megfelelően hozzájárulni a rendelkezésére álló törvényes eszközökkel -- ez pedig a szavazatszámoló bizottság tagjaként sajátos többletkötelezettségem a hasonló tisztséget be nem töltő választópolgárokkal összehasonlításban. A Bírői Döntés következtében azonban nem tudtam kielégítően eleget tenni ezen kötelezettségemnek.

Másfelől személyes, közvetlen, tényleges és aktuális érintettségemet a panaszolt alapjogsérelemben az is megalapozza, hogy a lentebb előadottak szerint alaptörvény-ellenes Bírői Döntés egy olyan ügyben született, amelyben ügyfél voltam. A Bírői Döntés egy olyan eljárást zárt le, amelynek a megindítására vonatkozó felülvizsgálati kérelmet -- jogi képviselőm útján -- én nyújtottam be. A Bírői Döntés tehát az én ügyemben hozott, álláspontom szerint

alaptörvény-ellenes döntés, amely kifejezetten engem zár el a további jogorvoslati lehetőségek, kimondottan pedig az ügyem érdemét vizsgáló bírósági felülvizsgálat elől.

A fentiek okán tehát megfelelek az Alkotmánybíróságról szóló CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27.§-ban megszabott érintettség követelményének is.

1.4. Az eljárási határidőt megtartottam.

A Ve. 233. § (1) bekezdésében rögzített három napos határidőt megtartom, mivel a Pécsi Ítéltábla végzését 2017. szeptember 26. napján kaptam kézhez. Az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló határidő, ennek megfelelően, 2017. szeptember 29. napján jár le. A Ve. 10. § (3) bekezdése értelmében a határidő annak utolsó napján 16 órakor jár le. Jelen panasz 2017. szeptember 29. napján 16 óra előtt beérkezett az ügyben eljáró Pécsi Ítéltáblára.

1.5. Az indítványom *alapvető alkotmányjogi kérdés* elbírálását kezdeményezi, ennél fogva pedig megfelel az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági kritériumnak.

Indítványom **alkotmányjogi tartalma a jogorvoslathoz való jog tartalmát érintő alapvető kérdés.** Panaszomban annak a kérdésnek az eldöntésére kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy **a választási eljárásban előterjesztett kifogásokról hozott döntések elleni jogorvoslati eljárásnak milyen alanyi kör számára kell biztosítania a bírósághoz fordulás -- vagyis a választási szervek döntéseinek bírósági felülvizsgálatát indítványozás -- jogát a jogorvoslathoz való alapvető, Alaptörvényben biztosított jog érvényesülése érdekében.** Indítványom továbbá azt az alapvető alkotmányjogi kérdést érinti, hogy **a demokratikus jogállamiság érvényre juttatása és a jogorvoslathoz való alapvető jog milyen összefüggésben áll, és a bírósági jogorvoslatnak milyen garanciális szerepe kell legyen a demokratikus jogállamiság védelme érdekében a választási eljárásokban.**

1.6. Panaszom továbbá olyan Bírői Döntés alaptörvény-ellenességének megállapítására irányul, amely a *bírői döntést érdemében befolyásoló alaptörvény-ellenesség*, ennél fogva pedig megfelel az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági kritériumnak.

A Bírői Döntés kizárólagos jogalapját az jelentette, hogy a Bírői Döntés alaptörvény-ellenesen értelmezte a Ve. 222. § (1) bekezdésének érintettségre vonatkozó követelményét. Ha ugyanis a Bírői Döntés a jogorvoslathoz való, Alaptörvényben biztosított jogommal összhangban értelmezte volna a Ve. 222. § (1) bekezdését, akkor arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy érintettségem fennáll, és az ügyemben másodfokon eljáró választási szerv döntésének bírósági felülvizsgálatát kezdeményezni jogosult kell legyek. Amennyiben pedig a Bírői Döntést meghozó T. Bírői Tanács megítélése szerint ugyanezen jogszabályi rendelkezés nem értelmezhető a jogorvoslathoz való, Alaptörvényben biztosított jogommal, és annak a demokratikus jogállamiság biztosításában betöltött rendeltetésével összhangban, akkor a T. Bírői Tanácsnak a felülvizsgálati kérelmem visszautasítása helyett a T. Alkotmánybíróság egyedi normakontroll eljárását kellett volna kezdeményeznie. Vagyis ha a Bírői Döntés nem mulasztotta volna el megítélni, hogy egyáltalán lehetséges-e a Ve. alkalmazott rendelkezésének Alaptörvény-konform értelmezése, akkor ügyemben a Pécsi Ítéltábla érdemben eltérő döntést

hozott volna. Következésképpen panaszom a Bírói Döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre irányul.

Az Alkotmánybíróság a 3/2015. (II. 2.) AB határozatában az Abtv. 27. §-a szerinti panasz tárgyát képező bírói döntés alaptörvény-ellenességét azért állapította meg, mert az egyedi ügyben eljáró bíróság nem ismerte fel az előtte fekvő ügy alapjogi vonatkozásait. Az egyedi ügy alapjogi összefüggéseinek indokolatlan figyelmen kívül hagyása tehát fel kell vesse a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet.

1.7. Nem a Bírói Döntés felülmérlegelését kérelmezem, hanem kizárólag a Bírói Döntés jogértelmezésének és jogszabályi alapjának alaptörvény-ellenességét kifogásolom.

Jelen panaszom nem a Bírói Döntés felülmérlegelését indítványozza. A T. Alkotmánybíróság a jogerős bírósági döntéseket csupán kivételesen, alapjogi sérelem állítása esetén, és kizárólag alkotmányossági szempontból vizsgálhatja felül. Panaszomban pedig épp azt sérelmezem, hogy a Bírói Döntés alapvető alkotmányos jogomat sértette. A Bírói Döntés ugyanis nem volt figyelemmel az ügy érdemét befolyásoló alapjogi kérdésre -- nevezetesen arra, hogy a jogorvoslathoz való Alaptörvényben biztosított jogom érvényre juthat-e az érintettségnek a Bírói Döntésben alkalmazott szűk értelmezése mellett. A Bírói Döntés indokolásának tanúsága szerint nem tett kísérletet arra, hogy a jelen panaszindítványban felhívott alkotmányos jogokkal összhangban értelmezze az alkalmazott jogszabályi rendelkezést. A Bírói Döntés ennek megfelelően azt sem vizsgálta, hogy egyáltalán lehetséges-e az alkalmazott jogszabályi rendelkezés Alaptörvénnyel összhangban történő értelmezése, vagy pedig alaptörvény-konform értelmezési lehetőség hiányában az egyedi normakontroll eljárás Abtv. 25. § szerinti bírói kezdeményezésének lett volna helye. Jelen indítványomban tehát **kizárólag azt kifogásolom, hogy a Bírói Döntés jogalapját kifejezetten a felhívott alapvető jogomat sértő törvényértelmezés képezi.**

1.8. A Bírói Döntés során alkalmazott jogszabály Alaptörvénnyel való összhangjáról az Alkotmánybíróság jelen indítvány benyújtásáig nem hozott döntést ugyanazon jogszabályra, illetve jogszabályi rendelkezésre és ugyanazon Alaptörvényben biztosított jogra, valamint azonos alkotmányjogi összefüggésre hivatkozással. A T. Alkotmánybíróság korábbi határozataiban csupán kifejezetten a népszavazási eljárásban rendelkezésre álló jogorvoslati eljárások -- különösen pedig a Nemzeti Választási Bizottság országgyűlési népszavazási kezdeményezések hitelesítéséről hozott döntései elleni jogorvoslat -- vonatkozásában vizsgálta, hogy a jogorvoslathoz való jog mint alkotmányos egyéni alapjog és más alkotmányossági megfontolások az érintettség mint a bírósági felülvizsgálat indítványozása szükséges feltételének mennyire tág értelmezését teszik lehetővé [28/2015. (IX. 24.) AB határozat, 3150/2016. (VII.22.) AB végzés]. A T. Alkotmánybíróság azonban ezidáig nem vizsgálta, hogy a választási eljárásban rendelkezésre álló, a Ve. szabályozási körébe eső bírósági felülvizsgálat indítványozására jogosult alanyi kör Ve. 222. § (1) bekezdés szerinti meghatározásának, amennyiben azt kifejezetten a választási eljárásokra alkalmazzák, létezik-e alaptörvény-konform értelmezése, és ha igen, mi az. Ezen nem változtat az sem, hogy a Ve. Általános Részének rendelkezéseit -- köztük a Ve. 222. § (1) bekezdését is --

háttérjogszabályként *megfelelőképp* alkalmazni kell a népszavazási eljárásokra is (a népszavazás kezdeményezéséről, az európai polgári kezdeményezésről, valamint a népszavazási eljárásról szóló 2013. évi CCXXXVIII. törvény [a továbbiakban: Nsztv. 1. § (1) bekezdés]). A Kúria megállapította, hogy a Ve. Általános Részének rendelkezéseit a népszavazási eljárásra csak annak sajátosságait figyelembe véve kell alkalmazni (Knk.IV.37.719/2015/4. számú határozat). Ebből pedig kényszerítően következik, hogy semmilyen, népszavazási eljárásokban meghozott alkotmánybíróági határozat, még ha ki is terjedne a Ve. 222 §-a Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálatára, nem keletkeztethetne *res iudicata*-t ugyanazon törvényi rendelkezés népszavazási eljárásban történő alkalmazása vonatkozásában.

1.9. Nyilatkozom továbbá, hogy ügyemben *nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt*, továbbá nemperes eljárásban hozott Bírói Döntésről lévén szó, *perújítást nem kezdeményeztem*.

2. A sérelmezett Bírói Döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

2.1. A jogorvoslathoz való jogom sérelmezett Bírói Döntés általi korlátozásának alátámasztása

2.1.1. A panaszt megelőző eljárások, a bírósági jogorvoslatból való kizárásom

A Bírói Döntés az alábbiak szerint az Alaptörvényben garantált, jogorvoslathoz való jogomat korlátozza. Panaszom előzményeképp 2017. szeptember 12. napján nyújtottam be kifogást a Ve. 208. § alapján Paks városban tartott időközi polgármester választás eredményét megállapító határozat ellen, amelyet a HVB a 25/2017. (09.14.) számú határozatával elutasított. A kifogásban elsősorban a választási eljárás -- Magyarország demokratikus jogállamiságából eredeztethető -- alapelveinek sérelmét adtam elő. Sérelmeztem többek között, hogy a szavazóhelyiség 150 méteres körzetében kihelyezett plakátok sértették a Ve. 143. §-t. Ez a kifogás közvetlenül kapcsolódik a Ve. 2. § (1) bekezdés *c)* pontjában rögzített alapelvhez (esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között) és ezen keresztül az Alaptörvény 35. cikkéhez, valamint az Alaptörvény B) cikkéhez. Kifogásoltam azt is, hogy több szavazópolgár nem kapott értesítést a választásról, illetve egy állampolgár, aki megjelent a szavazóhelyiségben, nem volt rajta a választópolgárok névjegyzékében. Ez a kifogásom közvetlenül kapcsolódik a Ve. 2. § (1) bekezdés *a)* pontjában rögzített alapelvhez (a választás tisztaságának megóvása) és ezen keresztül az Alaptörvény 35. cikkéhez, valamint az Alaptörvény B) cikkéhez. Előadtam továbbá, hogy egy televíziós stáb a 8. számú szavazókörben felvételeket készített. Ez a kifogás közvetlenül kapcsolódik a Ve. 2. § (1) bekezdés *a)* pontjában rögzített választási alapelvhez (a választás tisztaságának megóvása) és ezen keresztül az Alaptörvény 35. cikkéhez, valamint az Alaptörvény B) cikkéhez. Ezentúl kifogásoltam azt is, hogy egy szavazópolgárhoz a kérelme ellenére nem érkezett mozgóurna, így nem tudott élni aktív választójogával. Ez a kifogás közvetlenül kapcsolódik a Ve. 2. § (1) bekezdés *a)*, *b)* és *e)* pontjaiban rögzített választási alapelvekhez (a választás tisztaságának megóvása, önkéntes részvétel a választási eljárásban, valamint a a fogyatékkal élő választópolgárok joggyakorlásának elősegítése) és ezeken keresztül az Alaptörvény 35.

cikkéhez, valamint az Alaptörvény B) cikkéhez. Végül pedig kifogást emeltem azért is, mert a 8. számú szavazóköriben 10 darab érvénytelen szavazat került leadásra. Ez a kifogás közvetlenül kapcsolódik a Ve. 2. § (1) bekezdés a) pontjában rögzített választási alapelvhez (a választás tisztaságának megóvása) és ezen keresztül az Alaptörvény 35. cikkéhez, valamint az Alaptörvény B) cikkéhez.

Végezetül, a kifogás szerint az 1. számú szavazóköriben a mozgóurna szabálytalanul került felbontásra, amelynek következtében az ilyen módon leadott három szavazópolgár adatai megismerhetővé váltak és ezáltal sérült a titkos szavazás elve. Ez a kifogás közvetlenül kapcsolódik a Ve. 2. § (1) bekezdés a) pontjában rögzített választási alapelvhez (a választás tisztaságának megóvása) és ezen keresztül az Alaptörvény 35. cikkéhez, valamint az Alaptörvény B) cikkéhez.

A fentiekre tekintettel a Helyi Választási Bizottságtól (a továbbiakban: HVB) a választás eredményének a megsemmisítését és új választás kiírását kértem, mely kérelmemet a HVB elutasította. A HVB határozattal szemben fellebbezést terjesztettem elő, mert álláspontom szerint az elsőfokú határozat téves jogértelmezésen alapult. A fellebbezésben többek között arra is utaltam, hogy az elsőfokon eljáró szerv határozata emiatt jogszabálysértő. A másodfokon eljáró Területi Választási Bizottság (a továbbiakban: TVB) a jogorvoslati kérelmet ennek ellenére érdemi vizsgálat nélkül elutasította, mert álláspontja szerint a fellebbezés nem felelt meg a Ve. 223. § (3) bekezdésében előírt feltételeknek.

Ezt követően a Pécsi Ítéltáblától kértem a TVB elutasító döntésének felülvizsgálatát és azt, hogy a Pécsi Ítéltábla vizsgálja meg érdemben a kifogásban és a fellebbezésben előadott tényeket és hozzon azoknak megfelelő határozatot. A Pécsi Ítéltábla a Bírői Döntésben ezt elutasította arra hivatkozva, hogy nem támasztottam alá az ügyvel kapcsolatos érintettségemet. Megjegyezni kívánom, hogy a Pécsi Ítéltábla a Bírői Döntés 2. oldalának utolsó bekezdésében rögzíti, hogy az ügyben érintett polgármester-választáson szavazatszámoló bizottsági tag voltam, azonban ennek a ténynek a megfelelő értékelését nem végezte el.

Összefoglalva, a választási szervek az általam megindított ügyben hoztak döntést, így ezen ügyben -- az alábbiakban részletesen kifejtett okoknál fogva -- ügyfélként voltam jelen. A Bírői Döntés azonban indítványozásom ellenére visszautasította a másodfokon eljáró választási szerv döntésének érdemi felülvizsgálatát, és ezzel korlátozta a jogorvoslathoz való alapvető jogomat az alábbiakban előadottak szerint.

2.1.2. A másodfokú eljárásban ügyfél voltam

A Bírői Döntés egy olyan ügyben született, amelyben a jogorvoslathoz való alapvető jog fogalmilag megillet a következők szerint. Az első- és másodfokon eljáró választási szervek eljárásában ügyfél voltam. **A Bírői Döntés ugyanis egy olyan eljárást zárt le, amelynek a megindítására vonatkozó felülvizsgálati kérelmet -- jogi képviselőm útján -- én nyújtottam be.** Ennél fogva az érintettségem, hasonló módon a közigazgatási hatósági eljárásban való részvételhez, az ügy megindítójaként, az ügy megindításától az ügy érdemi és

jogerős elbírálásáig fennáll. A Bírói Döntés tehát az én ügyemben hozott, álláspontom szerint alaptörvény-ellenes döntés, amely kifejezetten engem zár el a további jogorvoslati lehetőségektől, kimondottan pedig az ügyem érdemét vizsgáló bírósági felülvizsgálat elől.

Álláspontom szerint azonban a jogorvoslathoz való jog minden, az én ügyemben választási szerv által hozott döntés vonatkozásában megillet. **Akármilyen joggal is indítványoztam az elsőfokon eljáró választási szerv eljárását, indítványozói szerepemnél fogva más választópolgárokhoz képest kiemelt jogos érdekem fűződik az ügyben hozott döntés jogszerűségéhez.** Következésképpen az ügy jogszerű eldöntése személyesen az én jogos érdekemmé válik, az ügy tehát a releváns értelemben az én ügyemnek tekinthető. Így az ügyemben hozott döntésekre kiterjedő, jogorvoslathoz való alapvető jog is megillet e döntések vonatkozásában.

2.1.3. A jogorvoslathoz való jog érvényre jutása a választási eljárásban a választási szervek ügyekben hozott törvényellenes, részrehajló, tisztességtelen döntésének egyetlen orvoslási módja

A Bírói Döntés azáltal, hogy visszautasítja felülvizsgálati kérelmemet, megszünteti az ügyemben eljáró választási szervek álláspontom szerint tisztességtelen -- részrehajló, törvényellenes -- eljárása orvoslásának egyetlen eljárási garanciáját is. Az Alaptörvény XIV. cikk (1) bekezdése a jogorvoslathoz való jogtól függetlenül biztosítja a tisztességes eljáráshoz való jogot is a hatósági eljárásokban. Ez a jog a polgárok minden hatósági "ügyére" kiterjed. E jogomat sértette a HVB, amikor a hivatkozott elsőfokú határozatában nem vizsgálta meg jogszabályszerűen az általam elé tárt tényeket és bizonyítékokat, majd a HVB ezen jogszabálysértő magatartását a TVB sem vizsgálta meg érdemben. Panaszom tárgya azonban nem önmagában a tisztességes eljáráshoz való jogom sérelme. Álláspontom szerint a jogorvoslathoz való alapvető alkotmányos jog rendeltetése -- és kiterjesztése a tisztességes eljárás követelménye alá vont eljárásokra -- részint épp az, hogy a tisztességes eljárás sérelmeit orvosolja.

Ahogy fentebb már kifejtettem, a választási szervek a hatóságokhoz relevánsan hasonló döntéshozó szervek. Döntései ugyanúgy állami szervek döntései, amelyek a jogomat, jogos érdekemet sérthetik. A választási szervek csupán a választások tisztaságának garantálása végett különülnek el szervezetiileg a végrehajtó hatalom alá rendelt közigazgatástól és hatóságoktól. A jogorvoslathoz való alapvető jogom tehát a választási szervek tisztességes eljárásának garanciájaként ugyanolyan alkotmányos rendeltetést hivatott betölteni, mint a hatósági döntések tisztességes eljárásának garanciájaként. Ez is alátámasztja tehát, hogy a Bírói Döntés a jogorvoslathoz való alapvető jogomat korlátozza.

2.1.4. A jogorvoslathoz való jog érvényre jutása a választási eljárásban a demokratikus választások garanciája

A választási eljárásban a másodfokon eljáró választási szervek döntései elleni bírósági felülvizsgálat indítványozásához szükséges **érintettség Bírói Döntés szerinti értelmezése**

álláspontom szerint lehetetlenné teszi, hogy a jogorvoslathoz való jog betöltse alapjogi rendeltetését a választási eljárásban. A választási eljárások során jellemzően számos alkalommal következik be a választási eljárás alapelveinek sérelme anélkül, hogy az objektív jogsérelem egyszersmind a választási eljárás valamely szereplőjének egyéni jogát sértené. Így például a választások tisztasága [Ve. 2. § (1) bekezdés a) pont], vagy éppen a jelöltek és jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség [Ve. 2. § (1) bekezdés c) pont] a választási kampány során anélkül is sérülhet, hogy bárkinek az egyéni joga sérülne. A kifogásomban -- ahogy panaszom előzményeinek ismertetése során fentebb kifejttem -- éppen a választás eljárás alapelveinek hasonló sérelmeit állítottam. A választási eljárás alapelveinek sérelme természetesen sok esetben sértheti az eljárás egyes szereplőinek jogos érdekeit: például a kampánycsend sérelme az egyik jelölt, jelölő szervezet részéről a többi jelölt, jelölő szervezet érdekeit sérti. Ám a Bírói Döntés értelmezésében a kampánycsend sérelméhez kapcsolódó jogviták sem lennének bíróság elé vihetők, hiszen azok legfeljebb a választópolgárok, jelöltek, jelölő szervezetek jogos érdekeit, ám nem egyéni jogait sértik. **A Ve. 222. § (1) bekezdésében szereplő érintettség követelményének a Bírói Döntés szerinti értelmezése tehát ahhoz vezet, hogy a választási eljárás alapelveinek sérelmeiről kialakuló jogviták jelentős részéről bíróság soha nem hozhat döntést.** Így a választási eljárás alapelveinek általam kifogásolt sérelmeiről kialakult jogvitáról sem dönthetett bíróság.

A jogorvoslathoz való alapvető jog alkotmányos rendeltetése azonban a választási eljárásban részint éppen a választási eljárás alapelveinek megfelelő érvényre juttatása lenne. A választási eljárás alapelvei nem pusztán esetleges, a jogalkotó mérlegelési szabadságának körében alkotott törvényi rendelkezések. Ehelyett **a választás eljárás alapelvei az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében lefektetett demokratikus jogállamiságból eredeztethető alkotmányossági követelmények törvényi szintű megnyilvánulásai.** A jogorvoslathoz való alkotmányos jog alaptörvény-konform értelmezése tehát ezen alkotmányossági követelmények érvényre juttatása érdekében a jogorvoslathoz való alapvető jogot ki kell terjessze azokra is, akiknek jogait vagy kötelezettségeit nem érinti a választási eljárás alapelveinek sérelmét érintő jogvita, de akiknek elsődleges érdeke, hogy Magyarország választásait valóban a jogállamiság elvének megfelelően bonyolítsák le.

Ad analogiam, éppen **hasonló megfontolások vezették a Kúriát arra a következtetésre, hogy a népszavazási eljárásban a népszavazási kérdések hitelesítéséről az illetékes választási szerv által hozott döntés bírósági felülvizsgálatát indítványozni jogosultak körét -- szintén a Ve. 222. § (1) bekezdésének értelmében -- az "érintettség" követelményének rendkívül tág értelmezésével szükséges meghatározni.** A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Knk.IV.38.142/2015/7. számú határozatában például a Fővárosi Választási Bizottság hitelesítő határozatának felülvizsgálatát kérelmező választópolgár érintettségét pusztán annál fogva elismerte, hogy a kérelmező választópolgár budapesti lakos volt. A Kúria erre következtetésre a Ve. 222. § (1) bekezdésének értelmezése során csakis úgy juthatott, hogy az érintettség követelményének pontos tartalmát a jogorvoslathoz való alapvető jog bírósági felülvizsgálat útján történő érvényesítésének alkotmányos rendeltetésére figyelemmel állapította meg. Mind a választási alapelvek érvényre jutása, mind pedig a népszavazás útján történő közvetlen hatalomgyakorlás alkotmányossága kizárólag akkor biztosított, ha nem szükséges egyéni

jogsérelem az illetékes választási szerv döntését felülvizsgáló bírósági eljárás indítványozásához. Hasonlóképpen azonban **a választási alapelvek érvényre jutása is csak akkor lehet biztosított, ha a választópolgárok jogorvoslathoz való alapvető jogát a választási eljárásban úgy értelmezik a rendes bíróságok, hogy e jog magában foglalja a választási szervek döntéseinek bírósági felülvizsgálata indítványozásának jogosultságát is függetlenül attól, hogy az indítványozó egyéni jogát érinti-e a felülvizsgálat tárgyát képező döntés.**

A T. Alkotmánybíróság már számos más alkalommal is figyelembe vette más alkotmányos alapvető jogok terjedelmének meghatározásánál is azt, hogy **a demokratikus jogállamiságból eredő alkotmányos közérdek fűződhet egy-egy alapvető egyéni jog terjedelmének tág meghatározásához.** A T. Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint például a közügyekről alkotott, akár túlzó és felfokozott hangon kifejezett vélemények, továbbá a közhatalomgyakorlók kritikáját kifejező vélemények többek között azért kell, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának alkotmányos védelmében részesüljenek, mert e vélemények meghatározó szerepet töltenek be a demokratikus jogállami működés fenntartásában [36/1994. (VI. 24.) AB határozat]. Hasonlóan a politikai vélemények szabad kinyilvánításához fűződő egyéni joghoz, a választási szervek által hozott döntések elleni jogorvoslathoz való jog is a demokratikus jogállamban betöltött nélkülözhetetlen szerepénél fogva kell, hogy alkotmányos, alapjogi védelemben részesüljön.

A jogorvoslathoz való alapvető jog a választási szerv döntése elleni jogorvoslat vonatkozásában nem merülhet ki abban, hogy az elsőfokon eljáró választási bizottság döntése ellen egy meglehetősen tág alanyi kör jogosult fellebbezni egy másodfokon eljáró választási bizottsághoz [Ve. 221. § (1) bekezdés]. A választási bizottságok ugyan a bíróságokhoz hasonlóan kötelesek pártatlanul eljárni, továbbá szervezetileg és működésükben, döntéshozatalukban a bíróságokhoz hasonlóan a végrehajtó és törvényhozó hatalomtól függetlenek [Ve. 14. § (1) bekezdés]. Ugyanakkor a választási bizottságok döntéseinek jogszerűségét, minőségét megközelítőleg sem övezik olyan erős garanciák, mint a bírósági döntések jogszerűségét, minőségét. **A választási bizottságok tagjaival szemben nem követelmény a jogi végzettség:** az alkalmasság objektív kritériumai lényegében az összeférhetetlenségi szabályokban merülnek ki (Ve. 18. §). **Nincsen tehát semmiféle törvényi garanciája annak, hogy a választási bizottsági döntések -- e szervek független, pártatlan, jóhiszemű eljárása esetén is -- jogszerűek, kielégítő szakmai minőségűek legyenek.** E garanciák kizárólag a bírósági döntések esetében adóttak. Következésképpen a jogorvoslathoz való alapvető jognak a választási eljárásban hozott döntések elleni jogorvoslat esetében a bírósághoz fordulás jogát is magába kell foglalnia. Másképp nem tölthetné be ezen alapjog a demokratikus választások védelmében betölteni hivatott szerepét.

2.1.5. A választási eskü által keletkeztetett kötelezettségemből eredően a választási szervek kifogásomról hozott döntései jogos érdemet sértik

A Bírói Döntést érdemben befolyásoló alapjog-sérelemnek különös súlyt ad, hogy a bírósági felülvizsgálati eljárásból való kizárásom a 2017. szeptember 10-i paksi időközi polgármester-választás 1. számú **szavazókörében szavazatszámláló bizottsági tagjaként érint.** A szavazatszámláló bizottság tagjaként a Ve. 37. § (1) bekezdése szerint esküt tettem, amelyben **felesküdtem arra is, hogy Magyarország jogszabályait másokkal is megtartatom.** Választópolgárként és egy választási bizottság tagjaként a választási eljárást szabályozó jogszabályok vonatkozásában erre törvényesen a Ve. szerinti kifogás emelésével és a jogorvoslati eljárások lehető legszélesebb körű igénybevételével van módon. **Esküm folytán tehát más választópolgárokkal összehasonlítva jogos többletérdekeim keletkeztek a bírósági felülvizsgálati eljárás indítványozására a választási eljárást szabályozó jogszabályok sérelméről szóló jogvitákban.** Erről a Bírói Döntés hozó Pécsi Ítéltáblának is tudomása volt, hiszen a Bírói Döntés kifejezetten utal szavazatszámláló bizottsági tagságomra. **E tisztségemből eredő jogos érdekeimet azonban nem veszi figyelembe a Bírói Döntés, amikor jogos érdekem ellenére kizár a bírósági felülvizsgálati eljárás indítványozói köréből, kifejezetten azt állítva, hogy tisztségem nem alapozza meg érintettségemet.** E téves álláspont vezeti a Pécsi Ítéltáblát arra a szintén téves következtetésre is, hogy érintettségemet nem valószínűsítettem. **A Bírói Döntés nem juthatott volna erre a következtetésre, ha az érintettség fogalmát a jogorvoslathoz való alapvető jogommal összhangban, alaptörvény-konform módon értelmezi.**

A T. Alkotmánybíróság saját panasz-befogadási kritériumainak értelmezése során már megállapította, hogy a személyes, egyedi ügyben való érintettségnek is számos formája, foka létezhet. A bíróság elé tárt ügyben érintettségét igazolni kívánó polgártól az ügy sajátosságaitól függően nem mindig várható el, hogy igazolja: jogsérelem érte; azonban az érintettség ennél tágabb értelmezése sem kell, hogy a kritérium kiüresedéséhez vezessen. Így a T. Alkotmánybíróság is a 28/2015. (IX. 24.) AB határozatában az érintettség tágabb fogalmát fogadta el, figyelemmel az ügy tárgyának sajátosságaira és az alkotmányjogi panasz rendeltetésére. Hasonlóképp a Kúria is Knt.IV.38.142/2015/7. számú határozatában például a kérelmező választópolgár érintettségét pusztán annál fogva állapította meg, hogy a kérelmező budapesti lakos volt. **A jogorvoslathoz való alapvető jogom álláspontom szerint helyes értelmezése tehát nem kell, hogy szükségszerűen a bírósági felülvizsgálat *popularis actió*vá alakulásához vezessen a választási eljárásban -- noha a fentebb kifejtett alkotmányjogi megfontolások ezt is alátámaszthatják. Azonban a jogorvoslathoz való alapvető jogom a bírósági felülvizsgálatot indítványozni jogosultak körének mindenképpen a Bírói Döntésben foglalt érintettség-értelmezésnél szélesebb megállapítását követeli meg.**

Összességében tehát a Bírói Döntés korlátozta a jogorvoslathoz való, Alaptörvényben garantálta jogomat azáltal, hogy ügyemben indokolatlanul szűken értelmezte a Ve. 222. § (1) bekezdésében szereplő érintettség követelményét a bírósági felülvizsgálat indítványozói jogosultságának megállapítása során.

2.2. A jogorvoslathoz való alapvető jogomat a Bírói Döntés szükségtelenül, aránytalanul korlátozta

A Bírói Döntésben visszautasított bírósági felülvizsgálati indítványom indítványozói jogosultság hiányában történő visszautasítása a fentiek szerint korlátozta a jogorvoslathoz való alapvető alkotmányos jogomat. Az alábbiakban kifejtem érveimet annak alátámasztására, hogy **e korlátozás igazolhatatlan, alaptörvény-ellenes.**

A jogorvoslathoz való alapvető jogom az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése értelmében kizárólag más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alapvető alkotmányos érték védelmében korlátozható, és e célok érdekében is csak akkor, ha a korlátozás e legitim célok eléréséhez nélkülözhetetlen (szükségesség), és a cél elérésével arányos (arányosság).

A sérelmezett jogkorlátozás érintettségem szűk értelmezésével álláspontom szerint **háromféle legitim célt lehet hivatott szolgálni:** a) a választások eredményének mielőbbi jogerős megállapításához fűződő, demokratikus jogállamiságból levezethető alkotmányos közérdeket; b) a választási eljárásban felmerülő jogviták eldöntéséhez szükséges bírósági kapacitások biztosítását, amelyet egyfelől a demokratikus jogállamiság, másfelől a választási eljárásban érintett alapvető jogok megfelelő érvényre juttatása követel meg; végül pedig c) a bíróságok zavartalan működésének garantálását. Az alábbiakban a célokat egyenként tárgyalva megmutatom, hogy a jogorvoslathoz való alapvető jogomnak jelen panaszban sérelmezett, Bírói Döntésből eredő korlátozása az adott cél tekintetében nem tekinthető sem szükségesnek, sem pedig arányosnak.

a) A választási eredmények mielőbbi megállapítása a demokratikus jogállamiság mint alkotmányos érték szolgálatában álló jogkorlátozási cél. A demokratikus hatalomátvitel és a kormányozhatóság egyaránt megkívánják, hogy a választási eredmény megállapítását hátráltató jogviták ne húzódhassanak el, hanem a lehető leghamarabb jogerősen lezárulhassanak. Éppen ez indokolja a Ve. szerinti jogorvoslati eljárások megindítására és lefolytatására rendelkezésre álló határidők meglehetősen rövidegét más jogorvoslati eljárásokkal összehasonlításban. A bírósági felülvizsgálat indítványozói körének szűk értelmezése szolgálhatja ezt az alkotmányos célt azáltal, hogy a választási eljárásban felmerülő jogvitákat eldöntő jogorvoslati eljárások jelentős részét lerövidíti.

E cél elérésére azonban szükségtelen a Ve. 222. § (1) bekezdésben foglalt érintettségi követelmény olyan szűk értelmezése a Bírói Döntésben, ami az én jogorvoslathoz való jogomat -- és számos, hozzám hasonló helyzetű választópolgár jogorvoslathoz való jogát -- korlátozza a bírósági felülvizsgálat indítványozói köréből való kizárással, s ezáltal a jelen panaszhoz vezető vagy ahhoz hasonló más jogvitában a jogorvoslati eljárást lerövidíti. Egyrészt ugyanis az elsőfokon eljáró választási szerveknek benyújtott kifogások egy része nem is az eredmény megállapítása ellen kér jogorvoslatot. Másrészt a választási eljárásban lefolytatott bírósági felülvizsgálatok rendkívül szűk határideje önmagában is garantálja, hogy a választások eredményének jogerős megállapítása még akkor sem húzódhat el számottevő ideig, ha a Ve. hatályba lépése óta befolytatott választási eljárásokkal összehasonlítva jelentősen több jogorvoslati eljárás juthatna bírósági felülvizsgálati szakaszba. Az itt számba vett alkotmányos

jogkorlátozási cél vonatkozásában tehát az engem is sújtó jogkorlátozás szükségtelen, következésképpen alaptörvény-ellenes.

b) A választási eljárásban felmerülő jogviták eldöntéséhez szükséges bírósági kapacitások biztosítása szintén legitim jogkorlátozási cél lehet, amely kettős igazolásra vezethető vissza. Egyfelől az állam demokratikus jogállamiságból következő kötelezettsége, hogy biztosítsa: minden választási eljárásban felmerülő jogvitában, amely bírósági döntést igényel, kellő időben jogerős döntés születhessen. Másfelől, az objektív jogvédelmi cél mellett a szubjektív jogvédelmi cél is megjelenik: a választási eljárásban érintett alapvető egyéni jogok (különösen a választójog, a véleménynyilvánítás szabadsága és más kommunikációs alapjogok) megfelelő érvényre juttatása ugyancsak megköveteli, hogy az ezen eljárásokban felmerülő jogviták eldöntésére megfelelő bírósági kapacitások álljanak rendelkezésre.

Ezen jogkorlátozási cél eléréséhez azonban az engem sújtó jogkorlátozás ismét **szükségtelen**. A bírósági kapacitások nem csak az ügyteher csökkentésével, hanem a humán erőforrások növelésével is biztosíthatók. Ezért a bírósági kapacitások biztosítása mint cél sem igazolja az engem ért, jelen panaszban sérelmezett korlátozást. Következésképpen az engem ért alapjog-korlátozás, amely a Bírói Döntést érdemében befolyásolta, e cél tekintetében is igazolhatatlan, tehát alaptörvény-ellenes.

c) Az előzőhöz hasonló jogkorlátozási cél lehet általánosságban a bíróságok zavartalan működésének biztosítása a bírósághoz fordulás útján érvényre juttatott jogorvoslathoz való jog választási eljárásban történő korlátozása útján. Azonban az előző célhoz hasonlóan e cél eléréséhez is szükségtelen az engem sújtó jogkorlátozás. A bíróságok természetesen a választási eljárásokhoz nem kapcsolható ügyekben is jelentős ügyterhet halmozhatnak fel, amely ügyteher akár meg is béníthatja az igazságszolgáltatás működését. Ez azonban önmagában **nem teszi szükségessé a bírósági felülvizsgálat indítványozói körének lesűkítését a választási eljárásban**, hiszen ehelyett például a bírósági kapacitások növelésével is elérhető az ügyteher jelenlegi vagy akár jelenleginél alacsonyabb szinten tartása, még a választási szervek döntéseinek bírósági felülvizsgálatát indítványozni jogosultak körének bővülése esetén is. Így tehát ezen céllal összefüggésben sem igazolt a jogorvoslathoz való jogomnak a Bírói Döntés általi korlátozása: a korlátozás ezért e vonatkozásban is alaptörvény-ellenes.

Feltéve, de meg nem engedve, hogy a fenti célok valamelyikéhez -- álláspontommal ellentétben -- szükséges lenne a jelen panaszban sérelmezett alapjog-korlátozás, e korlátozás álláspontom szerint aránytalannak tekintendő. A fenti jogkorlátozási célokkal szemben ugyanis éppen az a demokratikus jogállamiságból eredő követelmény áll, hogy a választási eljárásban felmerülő jogvitákat bíróságok döntsék el. Hiszen **a választási szervek döntéseivel ellentétben kizárólag a bírósági felülvizsgálat tudja garantálni, hogy a választási eljárásban felmerülő jogvitákat jogszerűen, szakszerűen zárják le jogerősen.** E jogviták mindenki számára nyilvánvalóan jogszerű, magas szakmai sztenderdeknek megfelelő lezárása pedig a választási eredmények legitimációjának elengedhetetlen feltétele. Következésképpen a Ve. 222. § (1) bekezdésében szereplő érintettségi

követelménynek csak olyan tág értelmezése nem vezet a jogorvoslathoz való alapvető jog e rendeltetését aláásó, aránytalan korlátozáshoz, amely értelmezés a választási eljárás alapelveinek sérelmét érintő jogviták esetében nem korlátozza az egyéni jogsérelmet elszenvedő személyekre a választási szervek döntése elleni bírósági felülvizsgálat indítványozását. A Bírői Döntés azonban ennél szűkebb értelmezte az érintettség követelményét, és ezzel kizárt engem a bírósági felülvizsgálat indítványozói köréből az egyéni jogomat nem érintő, ám választási eljárás alapelveinek sérelmét érintő ügyben. **A Bírői Döntés jogértelmezése tehát mindenképpen aránytalanul, ezért alaptörvény-ellenesen korlátozta a jogorvoslathoz való alapvető jogomat.**

Kérem tehát a T. Alkotmánybíróságot, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a és 28. §-a, továbbá a Ve. 233. §, és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján

- c) **állapítsa meg a Pécsi Ítélőtábla Bírői Döntésének mint alaptörvény-ellenes jogszabály-értelmezésen alapuló vagy alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezést alkalmazó, ezért érdemében alaptörvény-ellenes bírói döntés alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg azt,**
- d) **valamint indítványozom (mivel az Abtv. 28. §-a értelmében jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálat az Abtv. 27. § szerinti eljárásban is lefolytatható), hogy amennyiben a T. Alkotmánybíróság úgy ítéli meg, hogy a Bírői Döntésben alkalmazott jogszabályi rendelkezésnek nem adható az Alaptörvénnyel összhangban álló értelmezés, állapítsa meg a Ve. 222. § (1) bekezdésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg ezen, a Bírői Döntés jogalapjául szolgáló, alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezést is.**

Panaszos a személyes adatainak nyilvános kezeléséhez nem járul hozzá.

Budapest, 2017. szeptember 29.

Tisztelettel,
Képv.:

Indítványomhoz az alábbi, számozott **mellékleteket** csatolom:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Az elsőfokon eljáró Helyi Választási Bizottság 25/2017. (09.14.) . számú határozata
3. Az másodfokon eljáró Területi Választási Bizottság 4/2017. (IX.20.) (iktatási szám:315-9/2017.). számú határozata
4. A másodfokon eljáró választási szerv döntését felülvizsgáló Pécsi Ítélőtábla Pk.VI.50.001/2017/3. számú végzése
5. Adatkezelési Nyilatkozat